

да следватъ въ разни учебни заведения на Европа, съ цель да се пренесе постепенно културата и въ България; в) особо се старае за подготвяне и подборъ на народни учители и пастори, които да служатъ на родината за нравствено възди-гане на младежъта и за духовно управление на българската черква; г) да се старае за подобрене на мъстните ржко-дѣли и изобщо на всички обикновени занаяти; и д) да се грижи за точното изпълнение на народополез-ните завещания, каквито родолюбиви сънародници оставятъ извѣнъ родината за просвѣта на родната младежъ“.

Селимински взима всички мѣрки, за да огради неприко-сновеността на своето собствено завещание, поставяйки го подъ юридическата и морална отговорност на едно избрано българско общество, което се движи отъ най-благородни под-буди за умствения и обществения напредъкъ на поробеното отечество. Той изтръпва при мисъльта, че и съ неговите лични спрѣства, събиращи, както е казано въ завещанието му, „пара по пара и повече отъ икономия, нежели отъ нѣкои голѣми пе-чалби“, може да се случи нещастието („да се изгуби той по вѣтъра“), сполетѣло други родолюбиви дарения. Затова, ра-ботейки за учредяване на Браилското братство и пожелавайки да послужи то като образецъ за подобни градски организации и другаде, той иска веднажъ завинаги да се тури край на светотатства, които ощетяватъ едновременно и най-скжпи за-вети и жизнени народни интереси.

Завещанието отъ 1 януарий 1864 г., напечатано въ Бол-градъ, предвижда въ своите 25 точки какъ да се постигнатъ съ ржкописното наследство, съ сумите, събрани отъ продажба на кѣща и покъщнина, и съ разните парични влогове. До-секко книжовните опити, останали въ ржкописъ (и обхванали близо хиляда голѣми страници), Селимински разпорежда: „В сич-ките им ржкописни съчинения, написани на грѣцки езикъ, като се преведатъ на нашия природенъ езикъ, да се напечататъ като съчинения, които съдѣр-жатъ съвременната история подъ разни фази обще-ствени и политически на нашия народъ. Отъ нихъ да се даде на всѣко училище и на всѣко читалище въ българ-ските градове по единъ екземпляръ“. Освенъ това, отъ про- дажбата на другите екземпляри трѣбва да се образува капи-